

PLAN WYNIKOWY – KLASA 5 SZKOŁY PODSTAWOWEJ

Cele, treści, wymagania i postawy zgodne z *Podstawą programową katechezy Kościoła katolickiego w Polsce* z 2018 roku

oraz z *Programem nauczania religii „Bóg poszukuje człowieka”* z 2018 roku

Wydawnictwo WAM, seria „Słuchaj, mój ludu”. Podręcznik: „Szukam cię”

Nr	Temat	Cele	Treści	Wymagania uczeń:	Postawy uczeń:
I.	Źródła ludzkiego szczęścia				
1.	Źródła naszego szczęścia	Przedstawienie wiary, nadziei i miłości jako źródeł ludzkiego szczęścia	Źródła ludzkiego szczęścia (A.1)	wymienia źródła autentycznego i trwałego szczęścia (A.1.5), wskazuje na związek wiary z nadzieją i miłością (A.1.3), omawia różnicę między prawdziwym szczęściem a przyjemnością (A.1.5),	angażuje się w naukę szkolną i pozaszkolną (A.1.a), podejmuje refleksję nad sensem swojego życia (A.1.b), stara się żyć według wartości chrześcijańskich (A.1.d), dąży do szczęścia własnego i bliźnich (A.1.e), angażuje się we własny rozwój emocjonalny i społeczny (E.1.b),
2.	Wierzę, mam nadzieję, kocham	Przedstawienie wiary, nadziei i miłości jako źródeł ludzkiego szczęścia	W co wierzymy, w czym pokładamy nadzieję, kogo kochamy (A.2) Wiara, nadzieja i miłość (A.1)	wskazuje na związek wiary z nadzieją i miłością (A.1.3), wymienia źródła autentycznego i trwałego szczęścia (A.1.5),	podejmuje refleksję nad sensem swojego życia (A.1.b), okazuje szacunek wobec siebie i innych (A.1.c) stara się żyć według wartości chrześcijańskich (A.1.d) dąży do szczęścia własnego i bliźnich (A.1.e),

					angażuje się we własny rozwój emocjonalny i społeczny (E.1.b),
3.	Wśród przyjaciół i rodziny	Ukazanie znaczenia wspólnoty Kościoła, narodu, rodziny, grupy rówieśniczej Rozwijanie umiejętności życia we wspólnocie	Pojęcie wspólnoty. Miejsca i wspólnoty, w których żyjemy (E.1) Zadania wobec rodziny, grupy rówieśniczej(E.1)	charakteryzuje najważniejsze wspólnoty w życiu człowieka (E.1.1), przedstawia, na czym polega uczestnictwo w życiu rodziny i grupy szkolnej i koleżeńskiej (E.1.2), wyjaśnia, na czym polega kultura bycia w rodzinie, szkole, grupie rówieśniczej i na portalach społecznościowych (E.1.5),	okazuje szacunek wobec siebie i innych (A.1.c) stara się żyć według wartości chrześcijańskich (A.1.d), dąży do szczęścia własnego i bliźnich (A.1.e), angażuje się we własny rozwój emocjonalny i społeczny (E.1.b), zachowuje kulturę bycia w grupie (E.1.c), reaguje na niewłaściwe zachowania w określonej grupie (E.1.d), podejmuje wysiłek właściwego zachowania w rodzinie, szkole, grupie rówieśniczej i na portalach społecznościowych (E.1.e),
4.	Mała i duża Ojczyzna	Ukazanie znaczenia wspólnoty narodu. Rozwijanie umiejętności życia we wspólnocie	Pojęcie wspólnoty. Miejsca i wspólnoty, w których żyjemy (E.1) Zadania narodu (E.1)	charakteryzuje najważniejsze wspólnoty w życiu człowieka (E.1.1), przedstawia, na czym polega uczestnictwo w życiu narodu (E.1.2), podaje przykłady świadków wiary, nadziei i miłości w konkretnych sytuacjach życiowych (E.1.8).	okazuje szacunek wobec siebie i innych (A.1.c) stara się żyć według wartości chrześcijańskich (A.1.d), dąży do szczęścia własnego i bliźnich (A.1.e), angażuje się we własny rozwój emocjonalny i społeczny (E.1.b),

					przejawia postawę wdzięczności za świadków wiary (E.1.g), troszczy się o dobro Ojczyzny (E.1.h),
5.	Jesteśmy domownikami Boga	Ukazanie znaczenia wspólnoty Kościoła Rozwijanie umiejętności życia we wspólnocie	Pojęcie wspólnoty. Miejsca i wspólnoty, w których żyjemy (E.1) Zadania Kościoła (E.1)	charakteryzuje najważniejsze wspólnoty w życiu człowieka (E.1.1), przedstawia, na czym polega uczestnictwo w życiu wspólnoty Kościoła (E.1.2), wyjaśnia, na czym polega kultura bycia w rodzinie i parafii (E.1.5),	okazuje szacunek wobec siebie i innych (A.1.c) stara się żyć według wartości chrześcijańskich (A.1.d), dąży do szczęścia własnego i bliźnich (A.1.e), angażuje się we własny rozwój emocjonalny i społeczny (E.1.b), podejmuje wysiłek właściwego zachowania w rodzinie i parafii (E.1.e)
II.	Tajemnice Boga w Biblii				
6.	Bardziej prawdziwe czy inne?	Ukazanie istoty wiary religijnej jako relacji człowieka z Bogiem	Wiara w Boga (A.3) Relacja wiary i wiedzy (rozumu) (A.9)	wyjaśnia pojęcie wiary w Boga, wskazuje relacje między wiarą i wiedzą (A.2.1), wyjaśnia, że wiara i wiedza nie są sprzeczne (A.2.2), przytacza biografie osób, którym wiedza pomogła w dotarciu do wiary (A.2.5),	dąży do zdobycia wiedzy służącej pogłębieniu wiary (A.2.a), troszczy się o wzrost swojej wiary (A.2.b), wzoruje się na świadkach wiary (A.2.c),
7.	Co to znaczy wierzyć	Ukazanie istoty wiary religijnej jako relacji człowieka z Bogiem	Wiara w Boga (A.3) Co to znaczy „wierzyć”? Wartość wiary w Boga (A.3)	wyjaśnia pojęcie wiary w Boga, wskazuje relacje między wiarą i wiedzą (A.2.1),	dąży do zdobycia wiedzy służącej pogłębieniu wiary (A.2.a),

			Objawienie Boże – Bóg objawia, Kim jest; wiara jako łaska (dar) i zadanie (A.3; A.10)	wyjaśnia, że wiara w Boga jest łaską – darem otrzymanym od Boga (A.3.1), uzasadnia, że wiara jest zadaniem (A.3.2),	troszczy się o wzrost swojej wiary (A.2.b), wzoruje się na świadkach wiary (A.2.c), bierze aktywny udział w katechezie parafialnej (A.3.a); wyraża wdzięczność za dar wiary (A.3.b), stara się żyć według zasad wiary (A.3.c), stara się odczytywać i przyjmować wydarzenia życiowe w świetle Objawienia (A.10.d), chroni wiarę przed zagrożeniami (A.3.d), nawiązuje i pielęgnuje osobową relację z Bogiem (A.5.b), rozwija osobistą wiarę w miłość Boga (A.5.c), daje świadectwo o Bogu (A.5.d),
8.	Jak Bóg daje się poznać?	Ukazanie istoty wiary religijnej jako relacji człowieka z Bogiem Przedstawienie informacji na temat autorstwa, powstania i podziału Pisma	Objawienie Boże – Bóg objawia, Kim jest (A.3; A.10) Wprowadzenie do Pisma Świętego (A.9) Objawienie Boga ludziom w dziełach i w słowie (A.5)	wyjaśnia, że Bóg objawia się w słowie (w Piśmie Świętym) (A.5.1), wyjaśnia, czym jest Pismo święte (A.9.1), przedstawia proces formowania się ksiąg biblijnych (A.9.2), wyjaśnia pojęcia: objawienie, natchnienie biblijne (A.10.1),	przyjmuje w posłuszeństwie wiary Boże Objawienie (A.5.a), nawiązuje i pielęgnuje osobową relację z Bogiem (A.5.b), rozwija osobistą wiarę w miłość Boga (A.5.c), bierze aktywny udział w katechezie parafialnej (A.3.a);

		Świętego oraz istoty Tradycji Rozwijanie umiejętności systematycznej lektury Pisma Świętego	Pismo Święte – powstanie, natchnienie biblijne	wyjaśnia różnice między Objawieniem Bożym a objawieniami prywatnymi (A.10.4),	daje świadectwo o Bogu (A.5.d), wierzy, że Pismo święte jest słowem Boga do człowieka (A.9.a), poznaje Boże Objawienie (A.10.b), podejmuje prywatną lekturę Pisma świętego (A.10.e).
9.	Biblioteka nad bibliotekami	Przedstawienie informacji na temat autorstwa, powstania i podziału Pisma Świętego oraz istoty Tradycji Rozwijanie umiejętności systematycznej lektury Pisma Świętego	Wprowadzenie do Pisma Świętego (A.9) Pismo Święte – powstanie, języki	wyjaśnia, czym jest Pismo święte (A.9.1), przedstawia proces formowania się ksiąg biblijnych (A.9.2), rozdziela księgi Starego i Nowego Testamentu (A.9.3), wymienia księgi Nowego Testamentu (A.9.3), wyjaśnia pojęcie: kanon Pisma Świętego (A.10.1),	przyjmuje w posłuszeństwie wiary Boże Objawienie (A.5.a), wierzy, że Pismo święte jest słowem Boga do człowieka (A.9.a), sięga po lekturę Pisma świętego (A.9.c) wierzy w prawdy zawarte w Objawieniu Bożym (A.10.a), poznaje Boże Objawienie (A.10.b), podejmuje prywatną lekturę Pisma świętego (A.10.e).
10.	Czytamy Pismo Święte	Przedstawienie informacji na temat autorstwa Pisma Świętego oraz istoty Tradycji	Wprowadzenie do Pisma Świętego (A.9) Zasady interpretacji Starego i Nowego Testamentu (A.9) Pismo Święte – gatunki literackie	wymienia wybrane gatunki literackie w Biblii (A.9.4), wymienia cechy gatunków literackich w Biblii: przypowieść, list, hymn (A.9.5), wymienia niewłaściwe sposoby interpretacji tekstów biblijnych,	przyjmuje w posłuszeństwie wiary Boże Objawienie (A.5.a), wierzy, że Pismo święte jest słowem Boga do człowieka (A.9.a), sięga po lekturę Pisma świętego (A.9.c)

		Rozwijanie umiejętności systematycznej lektury Pisma Świętego		<p>podaje argumenty przeciw literalnemu odczytywaniu Biblii (A.9.6),</p> <p>przedstawia argumenty na pozorność konfliktu przekazu Pisma Świętego i nauki (A.9.7),</p> <p>uzasadnia, dlaczego chrześcijanin powinien poznawać Objawienie Boże oraz nauczanie Kościoła (A.10.3),</p> <p>omawia zasady i uzasadnia wartość indywidualnej lektury Pisma świętego (A.10.7).</p> <p>charakteryzuje związek między Pismem Świętym a Tradycją (A.10.2),</p>	<p>zachowuje kościelne zasady przy interpretacji tekstów biblijnych (A.9.d),</p> <p>wierzy w prawdy zawarte w Objawieniu Bożym (A.10.a),</p> <p>poznaje Boże Objawienie (A.10.b),</p> <p>podejmuje prywatną lekturę Pisma świętego (A.10.e),</p> <p>stara się żyć według zasad wiary (A.3.c),</p> <p>stara się kierować w życiu słowem Bożym (A.9.b),</p> <p>podejmuje prywatną lekturę Pisma świętego (A.10.e),</p>
11.	Pismo Święte źródłem naszej wiary	<p>Ukazanie istoty wiary religijnej jako relacji człowieka z Bogiem</p> <p>Rozwijanie umiejętności systematycznej lektury Pisma Świętego</p>	<p>Wiara w Boga (A.3)</p> <p>Relacja wiary i wiedzy (rozumu) (A.9)</p> <p>Biblia księgą wiary (A.10)</p>	<p>wyjaśnia pojęcie wiary w Boga, wskazuje relacje między wiarą i wiedzą (A.2.1),</p> <p>wyjaśnia, że wiara i wiedza nie są sprzeczne (A.2.2),</p> <p>uzasadnia, dlaczego chrześcijanin powinien poznawać Objawienie Boże oraz nauczanie Kościoła (A.10.3),</p> <p>omawia zasady i uzasadnia wartość indywidualnej lektury Pisma świętego (A.10.7).</p>	<p>dąży do zdobycia wiedzy służącej pogłębieniu wiary (A.2.a),</p> <p>troszczy się o wzrost swojej wiary (A.2.b),</p> <p>wyraża wdzięczność za dar wiary (A.3.b),</p> <p>przyjmuje w posłuszeństwie wiary Boże Objawienie (A.5.a),</p> <p>wierzy, że Pismo święte jest słowem Boga do człowieka (A.9.a),</p> <p>stara się kierować w życiu słowem Bożym (A.9.b),</p>

					<p>sięga po lekturę Pisma świętego (A.9.c), wierzy w prawdy zawarte w Objawieniu Bożym (A.10.a), podejmuje prywatną lekturę Pisma świętego (A.10.e).</p>
12.	Biblia księgą wiary	<p>Ukazanie istoty wiary religijnej jako relacji człowieka z Bogiem Rozwijanie umiejętności systematycznej lektury Pisma Świętego</p>	<p>Wiara w Boga (A.3) Wprowadzenie do Pisma Świętego (A.9) Biblia księgą wiary (A.10)</p>	<p>wyjaśnia, że Bóg objawia się w słowie (w Piśmie Świętym) (A.5.1), wyjaśnia, czym jest Pismo święte (A.9.1), uzasadnia, dlaczego chrześcijanin powinien poznawać Objawienie Boże oraz nauczanie Kościoła (A.10.3), omawia zasady i uzasadnia wartość indywidualnej lektury Pisma świętego (A.10.7).</p>	<p>dąży do zdobycia wiedzy służącej pogłębianiu wiary (A.2.a), troszczy się o wzrost swojej wiary (A.2.b), wyraża wdzięczność za dar wiary (A.3.b), przyjmuje w posłuszeństwie wiary Boże Objawienie (A.5.a), wierzy, że Pismo święte jest słowem Boga do człowieka (A.9.a), stara się kierować w życiu słowem Bożym (A.9.b), sięga po lekturę Pisma świętego (A.9.c), poznaje Boże Objawienie (A.10.b), wierzy w prawdy zawarte w Objawieniu Bożym (A.10.a), podejmuje prywatną lekturę Pisma świętego (A.10.e).</p>
III.	Dzieło Bożego stworzenia				

13.	Bóg – Stwórca nieba i ziemi	Zapoznanie z interpretacją biblijnego opisu stworzenia Kształtowanie umiejętności formułowania osobistej modlitwy dziękczynienia i uwielbienia	Bóg – Stwórca nieba i ziemi. Stworzenie świata: nieba i ziemi. Dobroć stworzenia. (A.11)	wyjaśnia, że Bóg objawia się w stworzeniu i człowiek może poznać Boga przez dzieła stworzenia (A.5.1), wyjaśnia prawdy objawione zawarte w opisie stworzenia świata(A.10.5), wyjaśnia, że wszystko, co stworzył Bóg, jest dobre (C.1.1)	okazuje szacunek wobec słowa Bożego – tekstów biblijnych (A.11.a), słucha słowa Bożego i czyta Pismo Święte z zaangażowaniem (A.11.b), podejmuje refleksję nad słowem Bożym (A.11.c), jest przekonany o kierowaniu światem przez Boga (A.11.e), ufa Bożej Opatrzności (A.11.f), dziękuje Bogu za dobro stworzenia (A.7.a)
14.	Aniołowie – stworzenia duchowe	Zapoznanie z interpretacją biblijnego opisu stworzenia Kształtowanie umiejętności formułowania osobistej modlitwy dziękczynienia i uwielbienia	Bóg – Stwórca nieba i ziemi. Aniołowie (A.11) Relacja Bóg – człowiek. Czym jest modlitwa? Modlitwa uwielbienia i dziękczynienia (D.1)	wyjaśnia, że Bóg objawia się w stworzeniu i człowiek może poznać Boga przez dzieła stworzenia (A.5.1), wyjaśnia, że wszystko, co stworzył Bóg, jest dobre (C.1.1) wyjaśnia pojęcie: anioł(A.11.3),	jest przekonany o kierowaniu światem przez Boga (A.11.e), ufa Bożej Opatrzności jest przekonany o potrzebie modlitwy (D.1.a), chętnie się modli (D.1.b), przyjmuje odpowiednie postawy podczas modlitwy (D.1.c),
15.	Człowiek stworzony na obraz Boga	Zapoznanie z interpretacją biblijnego opisu stworzenia i źródłem godności człowieka Kształtowanie umiejętności	Bóg – Stwórca nieba i ziemi. Stworzenie człowieka (A.11) Bóg objawia, kim jest człowiek; godność osoby, jej wolność,	wyjaśnia, że Bóg objawia się w stworzeniu i człowiek może poznać Boga przez dzieła stworzenia (A.5.1), wyjaśnia prawdy objawione zawarte w opisie stworzenia człowieka (A.10.5),	okazuje szacunek wobec słowa Bożego – tekstów biblijnych (A.11.a), słucha słowa Bożego i czyta Pismo Święte z zaangażowaniem (A.11.b),

		formułowania osobistej modlitwy dziękczynienia i uwielbienia	odpowiedzialność za świat, za siebie i innych ludzi (A.1; E.1) Bóg błogostawi pierwszym ludziom; powołanie człowieka do czynienia dobra (C.1) Relacja Bóg – człowiek. Czym jest modlitwa? Modlitwa uwielbienia i dziękczynienia (D.1)	wyjaśnia, że wszystko, co stworzył Bóg, jest dobre (C.1.1) wyjaśnia pojęcia: błogostawieństwo, wolna wola (A.7.3; A.11.3),	podejmuje refleksję nad słowem Bożym (A.11.c), jest przekonany o kierowaniu światem przez Boga (A.11.e), ufa Bożej Opatrzności (A.11.f), dziękuje Bogu za dobro stworzenia (A.7.a), troszczy się o pomnażanie dobra w świecie (A.7.b), pogłębia swoją relację z Bogiem, starając się naśladować postaci biblijne (A.11.d), jest przekonany o potrzebie modlitwy (D.1.a),chętnie się modli (D.1.b), przyjmuje odpowiednie postawy podczas modlitwy (D.1.c), w modlitwie inspirowane się przykładami biblijnymi (D.2.a), świadomie podchodzi do modlitwy jako czasu przebywania z Bogiem (D.2.b).
16.	Nieszczęście samowoli i zazdrości	Zapoznanie z interpretacją biblijnego opisu stworzenia i źródłem godności człowieka	Istnienie i przyczyny zła oraz nieszczęście (A.11; C.1) Zło i cierpienie: Grzech pierworodny – odejście od Boga – kondycja	przedstawia i interpretuje biblijne obrazy: grzech pierwszych ludzi, dzieje Abla i Kaina(A.11.1; A.11.2), wyjaśnia pojęcia: grzech pierworodny i wolna wola (A.7.3; A.11.3),	słucha słowa Bożego i czyta Pismo Święte z zaangażowaniem (A.11.b), podejmuje refleksję nad słowem Bożym (A.11.c),

		Wyjaśnienie istoty grzechu pierwotnego	człowieka grzesznego : - grzech pierwszych ludzi, Abel i Kain (A.7; A.11) Działalność złego ducha (szatana) (A.7) Bóg miłosierny – przypowieść o robotnikach w winnicy – Mt 20, 1-16	wskazuje przyczyny zła, uzasadnia, że zło jest konsekwencją odrzucenia Boga (A.7.2; C.1.2), przedstawia skutki dobra i zła (grzechu) (C.1.4), skazuje przyczyny nieszczęść (śmierć, choroby, powódzie itp) i zła (zbrodnie, wojny, przemoc, grabieże itp) (A.7.4; C.1.5), opisuje sposoby działalności złego ducha i wskazuje na zagrożenie potępieniem (A.7.5), wyjaśnia różnice między dobrem a złem w konkretnych sytuacjach moralnych (C.1.3), dokonuje aktualizacji faktów związanych z poznawanymi wydarzeniami i postaciami Starego Testamentu (A.13.16). omawia przypowieść o robotnikach w winnicy	pogłębia swoją relację z Bogiem, starając się naśladować postaci biblijne (A.11.d), ufa Bożej Opatrzności (A.11.f), jest przekonany o kierowaniu światem przez Boga (A.11.e), troszczy się o pomnażanie dobra w świecie (A.7.b),
17.	Obietnica ocalenia	Wyjaśnienie istoty grzechu pierwotnego i zapowiedzi odkupienia Kształtowanie umiejętności formułowania osobistej modlitwy dziękczynienia i uwielbienia	Bóg objawia, kim jest człowiek; godność osoby, jej wolność, odpowiedzialność za świat, za siebie i innych ludzi (A.1; E.1) Relacja Bóg – człowiek. Czym jest modlitwa?	omawia, czym jest modlitwa i uzasadnia znaczenie modlitwy w codziennym życiu chrześcijanina (D.1.1; D.1.2), formułuje modlitwy dziękczynienia, uwielbienia Boga Stwórcy, w oparciu o teksty biblijne i własnymi słowami (D.2.4)	słucha słowa Bożego i czyta Pismo Święte z zaangażowaniem (A.11.b), podejmuje refleksję nad słowem Bożym (A.11.c), pogłębia swoją relację z Bogiem, starając się naśladować postaci biblijne (A.11.d),

			<p>Modlitwa uwielbienia i dziękczynienia (D.1)</p> <p>Zło i cierpienie: Grzech pierworodny – odejście od Boga – kondycja człowieka grzesznego - Noe (A.7; A.11):</p>	<p>przedstawia i interpretuje biblijne obrazy: historia Noego (A.11.1; A.11.2),</p> <p>wskazuje przyczyny nieszczęść (śmierć, choroby, powódzie itp) i zła (zbrodnie, wojny, przemoc, grabieże itp) (A.7.4; C.1.5),</p> <p>przedstawia skutki dobra i zła (grzechu) (C.1.4),</p>	<p>ufa Bożej Opatrzności (A.11.f), jest przekonany o kierowaniu światem przez Boga (A.11.e),</p> <p>troszczy się o pomnażanie dobra w świecie (A.7.b),</p> <p>w modlitwie inspiruje się przykładami biblijnymi (D.2.a),</p> <p>jest przekonany o potrzebie modlitwy (D.1.a),</p> <p>chętnie się modli (D.1.b),</p>
18.	Budowanie bez Boga	<p>Zapoznanie z interpretacją biblijnego opisu stworzenia i źródłem godności człowieka</p> <p>Wyjaśnienie istoty grzechu pierworodnego</p>	<p>Bóg objawia, kim jest człowiek; godność osoby, jej wolność, odpowiedzialność za świat, za siebie i innych ludzi (A.1; E.1)</p> <p>Zło i cierpienie: Grzech pierworodny – odejście od Boga – kondycja człowieka grzesznego - wieża Babel (A.7; A.11),</p> <p>Istnienie i przyczyny zła oraz nieszczęść (A.11; C.1)</p> <p>Działalność złego ducha (szatana) (A.7)</p>	<p>wyjaśnia różnice między dobrem a złem w konkretnych sytuacjach moralnych (C.1.3),</p> <p>przedstawia i interpretuje biblijne obrazy: budowa wieży Babel (A.11.1; A.11.2),</p> <p>wskazuje przyczyny zła, uzasadnia, że zło jest konsekwencją odrzucenia Boga (A.7.2; C.1.2),</p> <p>przedstawia skutki dobra i zła (grzechu) (C.1.4),</p> <p>opisuje sposoby działalności złego ducha i wskazuje na zagrożenie potępieniem (A.7.5),</p> <p>dokonuje aktualizacji faktów związanych z poznawanymi wydarzeniami i postaciami Starego Testamentu (A.13.16).</p>	<p>okazuje szacunek wobec słowa Bożego – tekstów biblijnych (A.11.a),</p> <p>słucha słowa Bożego i czyta Pismo Święte z zaangażowaniem (A.11.b),</p> <p>podejmuje refleksję nad słowem Bożym (A.11.c),</p> <p>pogłębia swoją relację z Bogiem, starając się naśladować postaci biblijne (A.11.d),</p> <p>jest przekonany o kierowaniu światem przez Boga (A.11.e),</p> <p>ufa Bożej Opatrzności (A.11.f),</p>

19.	Nie daj się zwieść złu	Wyjaśnienie istoty grzechu pierwotnego i zapowiedzi odkupienia (Protoewangelia) Kształtowanie umiejętności formułowania osobistej modlitwy dziękczynienia i uwielbienia	Bóg objawia, kim jest człowiek; godność osoby, jej wolność, odpowiedzialność za świat, za siebie i innych ludzi (A.1; E.1) Zło i cierpienie: Grzech pierwotny – odejście od Boga – kondycja człowieka grzesznego - Protoewangelia (A.7; A.11) Istnienie i przyczyny zła oraz nieszczęść (A.11; C.1) Działalność złego ducha (szatana) (A.7) Maryja – Nowa Ewa (A.13)	przedstawia i interpretuje biblijne obrazy: grzech pierwszych ludzi (A.11.1; A.11.2), wyjaśnia pojęcie: grzech pierwotny, ewangelia i Protoewangelia (A.7.3; A.11.3), wskazuje przyczyny zła, uzasadnia, że zło jest konsekwencją odrzucenia Boga (A.7.2; C.1.2), przedstawia skutki dobra i zła (grzechu) (C.1.4), wskazuje przyczyny nieszczęść (śmierć, choroby, powódzie itp) i zła (zbrodnie, wojny, przemoc, grabieże itp) (A.7.4; C.1.5), opisuje sposoby działalności złego ducha i wskazuje na zagrożenie potępieniem (A.7.5), w oparciu o wybrane teksty Starego i Nowego Testamentu charakteryzuje rolę Maryi w dziele zbawczym (A.13.11),	okazuje szacunek wobec słowa Bożego – tekstów biblijnych (A.11.a), słucha słowa Bożego i czyta Pismo Święte z zaangażowaniem (A.11.b), podejmuje refleksję nad słowem Bożym (A.11.c), pogłębia swoją relację z Bogiem, starając się naśladować postaci biblijne (A.11.d), jest przekonany o kierowaniu światem przez Boga (A.11.e), ufa Bożej Opatrzności (A.11.f), świadomie podchodzi do modlitwy jako czasu przebywania z Bogiem (D.2.b). jest przekonany o potrzebie modlitwy (D.1.a), chętnie się modli (D.1.b),
IV.	Bóg prowadzi swój lud				
20.	Zaufaj Mi i wyrusz w drogę	Ukazanie historii biblijnych patriarchów: Abraham Rozwijanie umiejętności aktualizacji wydarzeń i postaci Starego Testamentu	Historia zbawienia (A.11): - Dzieje Abrahama – wiara i wierność. Przymioty wiary	przedstawia podstawowe wydarzenia historii zbawienia w Starym Testamencie jako przejawy Bożej wierności obietnicom danym Abrahamowi i wyraz miłości do człowieka (A.11.1)	ufa Bogu w trudnych doświadczeniach (C.1.d), kieruje się w życiu hierarchią wartości wynikającą z wiary (C.2.a),

			<p>Obraz Boga w chrześcijaństwie (A.5)</p> <p>Trudności i niebezpieczeństwa na drodze wiary (A.3)</p>	<p>wyjaśnia pojęcie: przymierze (A.11.3)</p> <p>przedstawia biblijne przykłady osób powoływanych przez Boga - Abraham i jego zadania (A.11.4)</p> <p>wymienia najważniejsze przymioty Boga (A.5.2)</p> <p>podaje przykłady biblijnych osób żyjących modlitwą: Abraham(D.2.2)</p> <p>wskazuje na trudności w wierze i przedstawia sposoby ich przewycięzania (A.3.4)</p> <p>dokonuje aktualizacji faktów związanych z poznawanymi wydarzeniami i postaciami Starego Testamentu (A.13.16)</p>	<p>dokonuje wyborów zgodnych z wolą Bożą (C.2.b),</p> <p>swoim życiem odpowiada Bogu na Jego wezwanie (C.2.d),</p> <p>chroni wiarę przed zagrożeniami (A.3.d),</p> <p>dba o jej wzrost przez słuchanie słowa Bożego i przyjmowanie sakramentów świętych (A.3.e),</p>
21.	Imię, które jest powołaniem	<p>Ukazanie historii biblijnych patriarchów: Jakub</p> <p>Rozwijanie umiejętności aktualizacji wydarzeń i postaci Starego Testamentu</p>	<p>Historia zbawienia (A.11):</p> <p>- Dzieje Izaaka i Jakuba</p> <p>Obraz Boga w chrześcijaństwie (A.5)</p> <p>Trudności i niebezpieczeństwa na drodze wiary (A.3)Obraz Boga w chrześcijaństwie (A.5)</p>	<p>przedstawia podstawowe wydarzenia historii zbawienia w Starym Testamencie (Patriarchowie) jako przejawy Bożej wierności obietnicom danym Abrahamowi i wyraz miłości do człowieka (A.11.1)</p> <p>przedstawia biblijne przykłady osób powoływanych przez Boga, tj. Izaaka i Jakuba oraz ich zadania (A.11.4)</p> <p>wyjaśnia pojęcie: Patriarcha (A.11.3)</p> <p>dokonuje aktualizacji faktów związanych z poznawanymi wydarzeniami i postaciami Starego Testamentu (A.13.16)</p>	<p>ufa Bogu w trudnych doświadczeniach (C.1.d),</p> <p>kieruje się w życiu hierarchią wartości wynikającą z wiary (C.2.a),</p> <p>dokonuje wyborów zgodnych z wolą Bożą (C.2.b),</p> <p>swoim życiem odpowiada Bogu na Jego wezwanie (C.2.d),</p> <p>chroni wiarę przed zagrożeniami (A.3.d),</p> <p>dba o jej wzrost przez słuchanie słowa Bożego i przyjmowanie sakramentów świętych (A.3.e),</p>

22.	Czy słusznie się obrażasz?	<p>Ukazanie historii postaci Starego Testamentu: Jonasz</p> <p>Rozwijanie umiejętności aktualizacji wydarzeń i postaci Starego Testamentu</p>	<p>Historia zbawienia (A.11):</p> <p>- Jonasz – Bóg miłosierny</p> <p>Obraz Boga w chrześcijaństwie (A.5)</p> <p>Trudności i niebezpieczeństwa na drodze wiary (A.3)</p> <p>Zwątpienie i modlitwa; Modlitwa: zaufania, przebłagalna (pokuta) i prośby (D.1; D.2)</p>	<p>wyjaśnia pojęcia: prorok, miłosierdzie (A.11.3)</p> <p>wymienia najważniejsze przymioty Boga (A.5.2)</p> <p>wskazuje na trudności w wierze i przedstawia sposoby ich przezwycięzania (A.3.4)</p> <p>dokonuje aktualizacji faktów związanych z poznawanymi wydarzeniami i postaciami Starego Testamentu (A.13.16)</p>	<p>unika zła (A.7.c),</p> <p>podejmuje walkę z pokusami w swoim życiu (A.7.e),</p> <p>stara się czynić dobro (C.1.a),</p> <p>podejmuje walkę z przejawami zła w swoim życiu i w otoczeniu (C.1.b),</p> <p>ufa Bogu w trudnych doświadczeniach (C.1.d), jest przekonany o potrzebie modlitwy (D.1.a),</p> <p>chętnie się modli (D.1.b),</p> <p>przyjmuje odpowiednie postawy podczas modlitwy (D.1.c),</p> <p>w modlitwie inspiruje się przykładami biblijnymi (D.2.a).</p>
23.	Ludzkie zło i Boże dobro	<p>Ukazanie historii postaci Starego Testamentu: Józef egipski</p> <p>Rozwijanie umiejętności aktualizacji wydarzeń i postaci Starego Testamentu</p>	<p>Historia zbawienia (A.11):</p> <p>- Historia Józefa – Opatrzność Boża</p> <p>Obraz Boga w chrześcijaństwie (A.5)</p> <p>Trudności i niebezpieczeństwa na drodze wiary (A.3)</p> <p>Zwątpienie i modlitwa; Modlitwa: zaufania,</p>	<p>przedstawia podstawowe wydarzenia historii zbawienia w Starym Testamencie jako przejawy Bożej wierności obietnicom danym Abrahamowi i wyraz miłości do człowieka (A.11.1)</p> <p>wyjaśnia pojęcie: Opatrzność Boża (A.11.3)</p> <p>podaje przykłady, w jaki sposób ze zła i cierpienia Bóg może wyprowadzić dobro (C.1.6)</p>	<p>stara się czynić dobro (C.1.a),</p> <p>podejmuje walkę z przejawami zła w swoim życiu i w otoczeniu (C.1.b),</p> <p>ufa Bogu w trudnych doświadczeniach (C.1.d),</p> <p>kieruje się w życiu hierarchią wartości wynikającą z wiary (C.2.a),</p> <p>dokonuje wyborów zgodnych z wolą Bożą (C.2.b),</p>

			<p>przebłagalna (pokuta) i prośby (D.1; D.2)</p>	<p>wymienia najważniejsze przymioty Boga (A.5.2)</p> <p>uzasadnia znaczenie modlitwy w codziennym życiu chrześcijanina (D.1.2)</p> <p>dokonuje aktualizacji faktów związanych z poznawanymi wydarzeniami i postaciami Starego Testamentu (A.13.16)</p>	<p>wdraża się do systematycznej pracy nad swoją postawą moralną (C.2.c),</p> <p>swoim życiem odpowiada Bogu na Jego wezwanie (C.2.d), jest przekonany o potrzebie modlitwy (D.1.a),</p> <p>chętnie się modli (D.1.b),</p> <p>przyjmuje odpowiednie postawy podczas modlitwy (D.1.c),</p> <p>w modlitwie inspiruje się przykładami biblijnymi (D.2.a).</p>
24.	Wyzwoliciel	<p>Ukazanie historii postaci Starego Testamentu: Mojżesz</p> <p>Pogłębienie wiadomości na temat wyjścia z niewoli z Egiptu i wędrówki do Ziemi Obiecanej</p> <p>Rozwijanie umiejętności aktualizacji wydarzeń i postaci Starego Testamentu</p>	<p>Historia zbawienia (A.11):</p> <p>- Niewola egipska; powołanie Mojżesza</p> <p>Obraz Boga w chrześcijaństwie (A.5)</p> <p>Trudności i niebezpieczeństwa na drodze wiary (A.3)</p>	<p>przedstawia podstawowe wydarzenia historii zbawienia w Starym Testamencie (wyjście z Egiptu) jako przejawy Bożej wierności obietnicom danym Abrahamowi i wyraz miłości do człowieka (A.11.1)</p> <p>przedstawia biblijne przykłady osób powoływanych przez Boga - Mojżesz oraz jego zadania (A.11.4)</p> <p>wymienia najważniejsze przymioty Boga (A.5.2)</p> <p>podaje przykłady biblijnych osób żyjących modlitwą: Mojżesza (D.2.2)</p> <p>dokonuje aktualizacji faktów związanych z poznawanymi wydarzeniami i postaciami Starego Testamentu (A.13.16)</p>	<p>ufa Bogu w trudnych doświadczeniach (C.1.d),</p> <p>kieruje się w życiu hierarchią wartości wynikającą z wiary (C.2.a),</p> <p>dokonuje wyborów zgodnych z wolą Bożą (C.2.b),</p> <p>swoim życiem odpowiada Bogu na Jego wezwanie (C.2.d),</p> <p>jest przekonany o potrzebie modlitwy (D.1.a),</p>

25.	Jest to ta noc...	<p>Ukazanie historii postaci Starego Testamentu: Mojżesz</p> <p>Pogłębienie wiadomości na temat wyjścia z niewoli z Egiptu i wędrówki do Ziemi Obiecanej</p> <p>Rozwijanie umiejętności aktualizacji wydarzeń i postaci Starego</p>	<p>Historia zbawienia (A.11):</p> <p>- Wyzwolenie, które przychodzi od Boga: Pascha i wyjście na pustynię</p> <p>Obraz Boga w chrześcijaństwie (A.5)</p> <p>Trudności i niebezpieczeństwa na drodze wiary (A.3)</p>	<p>przedstawia podstawowe wydarzenia historii zbawienia w Starym Testamencie (wyjście z Egiptu) jako przejawy Bożej wierności obietnicom danym Abrahamowi i wyraz miłości do człowieka (A.11.1)</p> <p>wyjaśnia pojęcie: Pascha (A.11.3)</p> <p>przedstawia biblijne przykłady osób powoływanych przez Boga - Mojżesz oraz jego zadania (A.11.4)</p> <p>wymienia najważniejsze przymioty Boga (A.5.2)</p> <p>podaje przykłady biblijnych osób żyjących modlitwą: Mojżesza (D.2.2)</p> <p>dokonuje aktualizacji faktów związanych z poznawanymi wydarzeniami i postaciami Starego Testamentu (A.13.16)</p>	<p>unika zła (A.7.c),</p> <p>podejmuje walkę z pokusami w swoim życiu (A.7.e),</p> <p>stara się czynić dobro (C.1.a),</p> <p>podejmuje walkę z przejawami zła w swoim życiu i w otoczeniu (C.1.b),</p> <p>ufa Bogu w trudnych doświadczeniach (C.1.d),</p> <p>chroni wiarę przed zagrożeniami (A.3.d),</p> <p>dba o jej wzrost przez słuchanie słowa Bożego i przyjmowanie sakramentów świętych (A.3.e),</p>
26.	Trudna droga do wolności	<p>Ukazanie historii postaci Starego Testamentu: Mojżesz</p> <p>Pogłębienie wiadomości na temat wyjścia z niewoli z Egiptu i wędrówki do Ziemi Obiecanej</p> <p>Rozwijanie umiejętności aktualizacji wydarzeń i postaci Starego</p>	<p>Historia zbawienia (A.11):</p> <p>- Wędrówka przez pustynię: Bóg prowadzi swój lud i opiekuje się nim</p> <p>Obraz Boga w chrześcijaństwie (A.5)</p> <p>Trudności i niebezpieczeństwa na drodze wiary (A.3)</p>	<p>przedstawia podstawowe wydarzenia historii zbawienia w Starym Testamencie (wędrówka do Ziemi Obiecanej) jako przejawy Bożej wierności obietnicom danym Abrahamowi i wyraz miłości do człowieka (A.11.1)</p> <p>przedstawia biblijne przykłady osób powoływanych przez Boga - Mojżesz oraz jego zadania (A.11.4)</p>	<p>unika zła (A.7.c),</p> <p>podejmuje walkę z pokusami w swoim życiu (A.7.e),</p> <p>stara się czynić dobro (C.1.a),</p> <p>podejmuje walkę z przejawami zła w swoim życiu i w otoczeniu (C.1.b),</p> <p>ufa Bogu w trudnych doświadczeniach (C.1.d),</p>

			<p>Zwątpienie i modlitwa; Modlitwa: zaufania, przebłagalna (pokuta) i prośby (D.1; D.2)</p>	<p>wymienia najważniejsze przymioty Boga (A.5.2) podaje przykłady biblijnych osób żyjących modlitwą: Mojżesza (D.2.2) wskazuje na trudności w wierze i przedstawia sposoby ich przewycięzania (A.3.4) formułuje modlitwy przeproszenia i prośby w oparciu o teksty biblijne i własnymi słowami (D.2.4) uzasadnia znaczenie modlitwy w codziennym życiu chrześcijanina (D.1.2) dokonuje aktualizacji faktów związanych z poznawanymi wydarzeniami i postaciami Starego Testamentu (A.13.16)</p>	<p>kieruje się w życiu hierarchią wartości wynikającą z wiary (C.2.a), dokonuje wyborów zgodnych z wolą Bożą (C.2.b), wdraża się do systematycznej pracy nad swoją postawą moralną (C.2.c), swoim życiem odpowiada Bogu na Jego wezwanie (C.2.d), chroni wiarę przed zagrożeniami (A.3.d), dba o jej wzrost przez słuchanie słowa Bożego i przyjmowanie sakramentów świętych (A.3.e), jest przekonany o potrzebie modlitwy (D.1.a), chętnie się modli (D.1.b), przyjmuje odpowiednie postawy podczas modlitwy (D.1.c),</p>
27.	Przymierze Boga z ludem Izraela	<p>Ukazanie historii postaci Starego Testamentu: Mojżesz Pogłębienie wiadomości na temat wędrówki do Ziemi Obiecanej</p>	<p>Historia zbawienia (A.11): - Wędrówka przez pustynię: Bóg prowadzi swój lud i opiekuje się nim Przymierze (A.11)</p>	<p>przedstawia podstawowe wydarzenia historii zbawienia w Starym Testamencie (wędrówka do Ziemi Obiecanej, Przymierze na Synaju) jako przejawy Bożej wierności obietnicom danym Abrahamowi i wyraz miłości do człowieka (A.11.1)</p>	<p>swoim życiem odpowiada Bogu na Jego wezwanie (C.2.d), dba o wzrost wiary przez słuchanie słowa Bożego i przyjmowanie sakramentów świętych (A.3.e), ufa Bogu w trudnych doświadczeniach (C.1.d),</p>

		Rozwijanie umiejętności aktualizacji wydarzeń i postaci Starego	Obraz Boga w chrześcijaństwie (A.5) Trudności i niebezpieczeństwa na drodze wiary (A.3)	wyjaśnia pojęcia: Dekalog (A.11.3) przedstawia biblijne przykłady osób powoływanych przez Boga - Mojżesz oraz jego zadania (A.11.4) wymienia najważniejsze przymioty Boga (A.5.2) dokonuje aktualizacji faktów związanych z poznawanymi wydarzeniami i postaciami Starego Testamentu (A.13.16)	
28.	Drogowskazy wolności i odpowiedzialności	Ukazanie historii postaci Starego Testamentu: Mojżesz Pogłębienie wiadomości na temat wędrówki do Ziemi Obiecanej Rozwijanie umiejętności aktualizacji wydarzeń i postaci Starego	Historia zbawienia (A.11): - Wędrówka przez pustynię: Bóg prowadzi swój lud i opiekuje się nim Obraz Boga w chrześcijaństwie (A.5) Dekalog wyrazem troski Boga o dobro człowieka (A.11; C.3) Trudności i niebezpieczeństwa na drodze wiary (A.3)	przedstawia podstawowe wydarzenia historii zbawienia w Starym Testamencie (wędrówka do Ziemi Obiecanej, Przymierze na Synaju) jako przejawy Bożej wierności obietnicom danym Abrahamowi i wyraz miłości do człowieka (A.11.1) wyjaśnia pojęcia: Dekalog, przykazanie miłości (A.11.3) wymienia najważniejsze przymioty Boga (A.5.2) dokonuje aktualizacji faktów związanych z poznawanymi wydarzeniami i postaciami Starego Testamentu (A.13.16) uzasadnia znaczenie modlitwy w codziennym życiu chrześcijanina (D.1.2)	unika zła (A.7.c), podejmuje walkę z pokusami w swoim życiu (A.7.e), stara się czynić dobro (C.1.a), kieruje się w życiu hierarchią wartości wynikającą z wiary (C.2.a), dokonuje wyborów zgodnych z wolą Bożą (C.2.b), wdraża się do systematycznej pracy nad swoją postawą moralną (C.2.c), swoim życiem odpowiada Bogu na Jego wezwanie (C.2.d), troszczy się o kształtowanie w sobie prawidłowego sumienia (C.2.e),

					jest przekonany o potrzebie modlitwy (D.1.a), chętnie się modli (D.1.b), przyjmuje odpowiednie postawy podczas modlitwy (D.1.c), w modlitwie inspirowany się przykładami biblijnymi (D.2.a).
V.	Jezus wypełnia obietnicę Ojca				
29.	Bóg chce, by człowiek Go poznawał	Usystematyzowanie wiadomości o sposobach Bożego Objawienia Uświadamianie znaczenia męki, śmierci i zmartwychwstania Jezusa Chrystusa	Sposoby Bożego Objawienia: w stworzeniu, w słowie Bożym i w Jezusie Chrystusie – Hbr 1, 1-3 (A.5) Przymioty Boga (A.5) Znaczenie zbawczej misji Jezusa Chrystusa dla całej ludzkości i poszczególnych ludzi – Mt 1, 21 (A.5)	wymienia sposoby Bożego Objawienia (w stworzeniu, w słowie Bożym i w Jezusie Chrystusie) (A.5.1), przedstawia podstawowe fakty z życia Jezusa Chrystusa (A.13.3), opisuje miłość Boga do człowieka objawioną w męce, śmierci i zmartwychwstaniu Jezusa Chrystusa (A.5.3), dokonuje aktualizacji faktów związanych z poznawanymi wydarzeniami i postaciami Nowego Testamentu (A.13.16). omawia znaczenie zbawczej misji Jezusa Chrystusa dla całej ludzkości i poszczególnych ludzi (A.5.4),	przyjmuje w posłuszeństwie wiary Boże Objawienie (A.5.a), nawiązuje i pielęgnuje osobową relację z Bogiem (A.5.b), rozwija osobistą wiarę w miłość Boga (A.5.c), daje świadectwo o Bogu (A.5.d), wyraża wdzięczność Chrystusowi za dar odkupienia (A.13.a), pogłębia swoją więź z Chrystusem poprzez poznawanie Jego Osoby i nauczania (A.13.b),
30.	Bóg spełnia obietnicę zbawienia	Usystematyzowanie wiadomości o	Kerygmat chrześcijański: miłość Boga do człowieka,	przedstawia podstawowe fakty z życia Jezusa Chrystusa (A.13.3),	przyjmuje w posłuszeństwie wiary Boże Objawienie (A.5.a),

		<p>sposobach Bożego Objawienia</p> <p>Uświadamianie znaczenia męki, śmierci i zmartwychwstania Jezusa Chrystusa</p>	<p>zbawczy sens męki, śmierci i zmartwychwstania Jezusa Chrystusa, Nowe Przymierze – Pascha Jezusa Chrystusa – (A.5; A.13)</p> <p>Znaczenie zbawczej misji Jezusa Chrystusa dla całej ludzkości i poszczególnych ludzi – Mt 1, 21 (A.5)</p> <p>Przymioty Boga (A.5)</p> <p>Życie, działalność i nauczanie Jezusa Chrystusa (Ewangelia wg św. Mateusza) (A.10; A.13):</p> <p>- Obietnica Boża spełniona w Jezusie Chrystusie</p>	<p>opisuje miłość Boga do człowieka objawioną w męce, śmierci i zmartwychwstaniu Jezusa Chrystusa (A.5.3),</p> <p>omawia znaczenie zbawczej misji Jezusa Chrystusa dla całej ludzkości i poszczególnych ludzi (A.5.4),</p> <p>wyjaśnia znaczenie Paschy Jezusa Chrystusa (A. 13.9),</p> <p>dokonuje aktualizacji faktów związanych z poznawanymi wydarzeniami i postaciami Nowego Testamentu (A.13.16).</p>	<p>nawiązuje i pielęgnuje osobową relację z Bogiem (A.5.b),</p> <p>rozwija osobistą wiarę w miłość Boga (A.5.c),</p> <p>daje świadectwo o Bogu (A.5.d),</p> <p>wyraża wdzięczność Chrystusowi za dar odkupienia (A.13.a),</p> <p>pogłębia swoją więź z Chrystusem poprzez poznawanie Jego Osoby i nauczania (A.13.</p> <p>odkrywa we własnym życiu Chrystusa jako Mesjasza (A.13.d),</p>
31.	Tajemnica królestwa Bożego	<p>Interpretacja wybranych przypowieści ewangelicznych i rozwijanie umiejętności analizowania wybranych perykop ewangelicznych</p>	<p>Znaczenie zbawczej misji Jezusa Chrystusa dla całej ludzkości i poszczególnych ludzi – Mt 1, 21 (A.5)</p> <p>Przymioty Boga (A.5)</p> <p>Życie, działalność i nauczanie Jezusa</p>	<p>omawia znaczenie zbawczej misji Jezusa Chrystusa dla całej ludzkości i poszczególnych ludzi (A.5.4),</p> <p>wyjaśnia pojęcie <i>Ewangelia</i> (Dobra Nowina o nadejściu królestwa Bożego i zbawieniu) (A.10.1),</p> <p>wyjaśnia pojęcie <i>przypowieść</i> oraz wskazuje na strukturę przypowieści (A.11.3),</p>	<p>przyjmuje w posłuszeństwie wiary Boże Objawienie (A.5.a),</p> <p>nawiązuje i pielęgnuje osobową relację z Bogiem (A.5.b),</p> <p>pogłębia swoją więź z Chrystusem poprzez poznawanie Jego Osoby i nauczania (A.13.b),</p>

			<p>Chrystusa (Ewangelia wg św. Mateusza) (A.10; A.13):</p> <ul style="list-style-type: none"> - Obietnica Boża spełniona w Jezusie Chrystusie – Dobra Nowina o królestwie Bożym - Przypowieści o królestwie Bożym – o skarbie i perle: Mt 13,44-46; inne wybrane przypowieści z Ewangelii wg św. Mateusza; 	<p>wymienia najważniejsze przymioty Boga: Bóg Ojciec miłosierny (A.5.2), wyjaśnia, na czym polega Dobra Nowina o królestwie Bożym (A.13.7), wymienia i omawia wybrane przypowieści z Ewangelii wg św. Mateusza o królestwie Bożym (A.13.6),</p>	<p>uważnie słucha i czyta słowo Boże (A.13.c), stara się układać swoje życie według wskazań słowa Bożego (A.13.e).</p>
32.	Wystarczy jeden talent	Interpretacja wybranych przypowieści ewangelicznych i rozwijanie umiejętności analizowania wybranych perykop ewangelicznych	<p>Znaczenie zbawczej misji Jezusa Chrystusa dla całej ludzkości i poszczególnych ludzi – Mt 1, 21 (A.5)</p> <p>Przymioty Boga (A.5)</p> <p>Życie, działalność i nauczanie Jezusa Chrystusa (Ewangelia wg św. Mateusza) (A.10; A.13):</p> <ul style="list-style-type: none"> - Obietnica Boża spełniona w Jezusie Chrystusie – Dobra 	<p>omawia znaczenie zbawczej misji Jezusa Chrystusa dla całej ludzkości i poszczególnych ludzi (A.5.4), wyjaśnia pojęcie <i>Ewangelia</i> (Dobra Nowina o nadejściu królestwa Bożego i zbawieniu) (A.10.1), wyjaśnia pojęcie <i>przypowieść</i> oraz wskazuje na strukturę przypowieści (A.11.3),</p> <p>wymienia najważniejsze przymioty Boga: Bóg Ojciec miłosierny (A.5.2), wyjaśnia, na czym polega Dobra Nowina o królestwie Bożym (A.13.7), wymienia i omawia wybrane przypowieści z Ewangelii wg św.</p>	<p>przyjmuje w posłuszeństwie wiary Boże Objawienie (A.5.a), nawiązuje i pielęgnuje osobową relację z Bogiem (A.5.b), pogłębia swoją więź z Chrystusem poprzez poznawanie Jego Osoby i nauczania (A.13.b), uważnie słucha i czyta słowo Boże (A.13.c), stara się układać swoje życie według wskazań słowa Bożego (A.13.e).</p>

			Nowina o królestwie Bożym - Przypowieści o królestwie Bożym – o talentach: Mt 25, 14-30;	Mateusza o królestwie Bożym (A.13.6),	
33.	Królestwo Boże jest wśród nas	Rozwijanie umiejętności analizowania wybranych perykop ewangelicznych Uświadamianie znaczenia męki, śmierci i zmartwychwstania Jezusa Chrystusa	Znaczenie zbawczej misji Jezusa Chrystusa dla całej ludzkości i poszczególnych ludzi – Mt 1, 21 (A.5) Przymioty Boga (A.5) Życie, działalność i nauczanie Jezusa Chrystusa (Ewangelia wg św. Mateusza) (A.10; A.13):	Przedstawia podstawowe fakty z życia Jezusa Chrystusa (A.13.3), omawia znaczenie zbawczej misji Jezusa Chrystusa dla całej ludzkości i poszczególnych ludzi (A.5.4), dokonuje aktualizacji faktów związanych z poznawanymi wydarzeniami i postaciami Nowego Testamentu (A.13.16). wymienia najważniejsze przymioty Boga: Bóg Ojciec miłosierny (A.5.2), wyjaśnia pojęcie <i>Ewangelia</i> (Dobra Nowina o nadejściu królestwa Bożego i zbawieniu) (A.10.1), wyjaśnia, na czym polega Dobra Nowina o królestwie Bożym (A.13.7),	przyjmuje w posłuszeństwie wiary Boże Objawienie (A.5.a), nawiązuje i pielęgnuje osobową relację z Bogiem (A.5.b), rozwija osobistą wiarę w miłość Boga (A.5.c), daje świadectwo o Bogu (A.5.d), wyraża wdzięczność Chrystusowi za dar odkupienia (A.13.a), pogłębia swoją więź z Chrystusem poprzez poznawanie Jego Osoby i nauczania (A.13.b), uważnie słucha i czyta słowo Boże (A.13.c), odkrywa we własnym życiu Chrystusa jako Mesjasza (A.13.d), wzbudza akty wiary, nadziei i miłości (A.6.c)
34.	Tajemnica śmierci i życia	Rozwijanie umiejętności analizowania wybranych perykop ewangelicznych	Kerygmat chrześcijański: miłość Boga do człowieka, zbawczy sens męki,	przedstawia podstawowe fakty z życia Jezusa Chrystusa (A.13.3), opisuje miłość Boga do człowieka objawioną w męce, śmierci i	rozwija osobistą wiarę w miłość Boga (A.5.c), daje świadectwo o Bogu (A.5.d),

		Uświadamianie znaczenia męki, śmierci i zmartwychwstania Jezusa Chrystusa	śmierci i zmartwychwstania Jezusa Chrystusa, Nowe Przymierze – Pascha Jezusa Chrystusa – wybrane fragmenty z Ewangelii wg św. Mateusza oraz Łk 22, 19-20; (A.5; A.13) Znaczenie zbawczej misji Jezusa Chrystusa dla całej ludzkości i poszczególnych ludzi – Mt 1, 21 (A.5) Przymioty Boga (A.5)	zmartwychwstaniu Jezusa Chrystusa (A.5.3), dokonuje aktualizacji faktów związanych z poznawanymi wydarzeniami i postaciami Nowego Testamentu (A.13.16). omawia znaczenie zbawczej misji Jezusa Chrystusa dla całej ludzkości i poszczególnych ludzi (A.5.4), wyjaśnia znaczenie Paschy Jezusa Chrystusa (A. 13.9), wyjaśnia zbawczy sens męki, śmierci i zmartwychwstania Jezusa Chrystusa (A.13.9), wyjaśnia pojęcia: <i>Wcielenie</i> i <i>Odkupienie</i> (A.13.10), wskazuje na skutki wynikające z Wcielenia i Odkupienia dla życia chrześcijanina i każdego człowieka (A.13.10),	wyraża wdzięczność Chrystusowi za dar odkupienia (A.13.a), odkrywa we własnym życiu Chrystusa jako Mesjasza (A.13.d), wierzy w zmartwychwstanie Chrystusa (A.6.a), broni chrześcijaństwa, używając argumentów za zmartwychwstaniem Jezusa (A.6.b), wzbudza akty wiary, nadziei i miłości (A.6.c)
35.	Nasze zbawienie	Uświadamianie znaczenia męki, śmierci i zmartwychwstania Jezusa Chrystusa	Kerygmat chrześcijański: miłość Boga do człowieka, zbawczy sens męki, śmierci i zmartwychwstania Jezusa Chrystusa, Nowe Przymierze – Pascha Jezusa Chrystusa – wybrane fragmenty z	omawia znaczenie zbawczej misji Jezusa Chrystusa dla całej ludzkości i poszczególnych ludzi (A.5.4), wyjaśnia znaczenie Paschy Jezusa Chrystusa (A. 13.9), wyjaśnia zbawczy sens męki, śmierci i zmartwychwstania Jezusa Chrystusa (A.13.9),	rozwija osobistą wiarę w miłość Boga (A.5.c), daje świadectwo o Bogu (A.5.d), wyraża wdzięczność Chrystusowi za dar odkupienia (A.13.a), odkrywa we własnym życiu Chrystusa jako Mesjasza (A.13.d), wierzy w

			Ewangelii wg św. Mateusza oraz Łk 22, 19-20; (A.5; A.13) Znaczenie zbawczej misji Jezusa Chrystusa dla całej ludzkości i poszczególnych ludzi – Mt 1, 21 (A.5) Przymioty Boga (A.5)	wyjaśnia pojęcia: <i>Wcielenie</i> i <i>Odkupienie</i> (A.13.10), wskazuje na skutki wynikające z Wcielenia i Odkupienia dla życia chrześcijanina i każdego człowieka (A.13.10),	zmartwychwstanie Chrystusa (A.6.a), broni chrześcijaństwa, używając argumentów za zmartwychwstaniem Jezusa (A.6.b), wzbudza akty wiary, nadziei i miłości (A.6.c)
36.	Osiągnąć życie wieczne	Interpretacja wybranych przypowieści ewangelicznych i rozwijanie umiejętności analizowania wybranych perykop ewangelicznych Uświadamianie znaczenia męki, śmierci i zmartwychwstania Jezusa Chrystusa	Znaczenie zbawczej misji Jezusa Chrystusa dla całej ludzkości i poszczególnych ludzi – Mt 1, 21 (A.5) Życie, działalność i nauczanie Jezusa Chrystusa (Ewangelia wg św. Mateusza) (A.10; A.13): - Bóg miłosierny – przypowieść o miłosiernym Samarytaninie – Łk 10, 25-37	wymienia najważniejsze przymioty Boga: Bóg Ojciec miłosierny (A.5.2), wyjaśnia pojęcie <i>Ewangelia</i> (Dobra Nowina o nadejściu królestwa Bożego i zbawieniu) (A.10.1), omawia przypowieść o miłosiernym Samarytaninie (A.13.13),	przyjmuje w posłuszeństwie wiary Boże Objawienie (A.5.a), nawiązuje i pielęgnuje osobową relację z Bogiem (A.5.b), rozwija osobistą wiarę w miłość Boga (A.5.c), daje świadectwo o Bogu (A.5.d), stara się układać swoje życie według wskazań słowa Bożego (A.13.e). uważnie słucha i czyta słowo Boże (A.13.c)
VI.	Jeden, święty, powszechny i apostołski				
37.	Kościół powszechny	Zapoznanie z powstaniem, strukturą i ustrojem Kościoła oraz	Powstanie i przymioty Kościoła (E.2)	na podstawie tekstów biblijnych omawia etapy powstawania Kościoła (E.2.1),	identyfikuje się ze wspólnotą Kościoła (E.2.b),

		<p>jego rolę w historii zbawienia</p> <p>Przygotowywanie do świadomego i aktywnego udziału we wspólnocie Kościoła</p>	<p>Dzieło Jezusa Chrystusa i Jego wola misji w Kościele (A.13; E.2)</p> <p>Jezus zakłada Kościół: rozestanie apostołów (E.2)</p> <p>Wiarygodność Kościoła i jego konieczność do zbawienia (E.2)</p> <p>Historia Kościoła pielgrzymką wspólnoty wierzących – „my” w historii zbawienia (E.3)</p>	<p>wyjaśnia, czym jest Kościół i jaka jest jego rola w historii zbawienia (E.2.3), wymienia i wyjaśnia przymioty Kościoła katolickiego (E.2.4),</p>	<p>odpowiedzialnie podejmuje zadania w życiu Kościoła, a zwłaszcza parafii (E.2.c), troszczy się o potrzeby Kościoła (E.2.e), włącza się aktywnie w życie Kościoła (E.1.a), angażuje się we własny rozwój emocjonalny i społeczny (E.1.b).</p>
38.	Początki Kościoła	<p>Zapoznanie z powstaniem, strukturą i ustrojem Kościoła oraz jego rolę w historii zbawienia</p> <p>Przygotowywanie do świadomego i aktywnego udziału we wspólnocie Kościoła</p>	<p>Powstanie i przymioty Kościoła (E.2)</p> <p>Dzieło Jezusa Chrystusa i Jego wola misji w Kościele (A.13; E.2)</p> <p>Jezus zakłada Kościół: wybór Dwunastu (E.2)</p> <p>Struktura i ustrój Kościoła (pojęcia: biskup, diecezja, prezbiter, parafia, proboszcz) (E.2)</p> <p>Historia Kościoła pielgrzymką wspólnoty wierzących – „my” w historii zbawienia (E.3)</p>	<p>na podstawie tekstów biblijnych omawia etapy powstawania Kościoła (E.2.1), wyjaśnia, czym jest Kościół i jaka jest jego rola w historii zbawienia (E.2.3), wymienia i wyjaśnia przymioty Kościoła katolickiego (E.2.4), opisuje hierarchiczny ustrój Kościoła (E.2.7), wyjaśnia pojęcia: biskup, diecezja, prezbiter, parafia, proboszcz (E.2.8), podaje możliwości włączenia się w życie Kościoła, a zwłaszcza wspólnoty diecezjalnej i parafialnej (E.2.12),</p>	<p>identyfikuje się ze wspólnotą Kościoła (E.2.b), odpowiedzialnie podejmuje zadania w życiu Kościoła, a zwłaszcza parafii (E.2.c), troszczy się o potrzeby Kościoła (E.2.e), włącza się aktywnie w życie Kościoła (E.1.a), angażuje się we własny rozwój emocjonalny i społeczny (E.1.b).</p>

39.	Ty jesteś Skałą	<p>Zapoznanie z powstaniem, strukturą i ustrojem Kościoła oraz jego rolą w historii zbawienia</p> <p>Przygotowywanie do świadomego i aktywnego udziału we wspólnocie Kościoła</p>	<p>Powstanie i przymioty Kościoła (E.2)</p> <p>Dzieło Jezusa Chrystusa i Jego wola misji w Kościele (A.13; E.2)</p> <p>Jezus zakłada Kościół: rola św. Piotra (E.2)</p> <p>Struktura i ustrój Kościoła (pojęcia: papież, Stolica Apostolska, Namiestnik Chrystusa) (E.2)</p> <p>Wiarygodność Kościoła i jego konieczność do zbawienia (E.2)</p>	<p>na podstawie tekstów biblijnych omawia etapy powstawania Kościoła (E.2.1),</p> <p>wyjaśnia, czym jest Kościół i jaka jest jego rola w historii zbawienia (E.2.3),</p> <p>wymienia i wyjaśnia przymioty Kościoła katolickiego (E.2.4),</p> <p>opisuje hierarchiczny ustrój Kościoła (E.2.7),</p> <p>wyjaśnia pojęcia: papież, prymat papieża, Stolica Apostolska, Namiestnik Chrystusa, kuria rzymska (E.2.8),</p> <p>podaje argumenty za tym, że w Kościele katolickim w pełni obecny jest Kościół Chrystusowy (np. sukcesja) (E.2.9),</p> <p>wskazuje najważniejsze fakty z życia świętych czasów apostołskich: św. Piotr (A.11.4; E.2.1),</p>	<p>identyfikuje się ze wspólnotą Kościoła (E.2.b),</p> <p>odpowiedzialnie podejmuje zadania w życiu Kościoła, a zwłaszcza parafii (E.2.c),</p> <p>troszczy się o potrzeby Kościoła (E.2.e),</p> <p>włącza się aktywnie w życie Kościoła (E.1.a),</p> <p>angażuje się we własny rozwój emocjonalny i społeczny (E.1.b).</p>
40.	Świadek wiary	<p>Zapoznanie z powstaniem, strukturą i ustrojem Kościoła oraz jego rolą w historii zbawienia</p> <p>Przygotowywanie do świadomego i aktywnego udziału we wspólnocie Kościoła</p>	<p>Powstanie i przymioty Kościoła (E.2)</p> <p>Dzieło Jezusa Chrystusa i Jego wola misji w Kościele (A.13; E.2)</p> <p>Jezus zakłada Kościół: św. Szczepan (E.2)</p> <p>Historia Kościoła pielgrzymką wspólnoty</p>	<p>na podstawie tekstów biblijnych omawia etapy powstawania Kościoła (E.2.1),</p> <p>wskazuje najważniejsze fakty z życia świętych czasów apostołskich: św. Paweł (A.11.4; E.2.1),</p> <p>uzasadnia wartość świadectwa wiary w różnych sytuacjach życiowych (E.3.11),</p>	<p>daje świadectwo wiary (E.2.a),</p> <p>identyfikuje się ze wspólnotą Kościoła (E.2.b),</p> <p>odpowiedzialnie podejmuje zadania w życiu Kościoła, a zwłaszcza parafii (E.2.c),</p> <p>włącza się aktywnie w życie Kościoła</p>

			wierzących – „my” w historii zbawienia (E.3)	dokonyuje aktualizacji faktów związanych z poznawanymi wydarzeniami i postaciami Nowego Testamentu (A.13.16), podaje przykłady świadków wiary w konkretnych sytuacjach życiowych (E.1.8).	(E.1.a), angażuje się we własny rozwój emocjonalny i społeczny (E.1.b).
41.	Święty Paweł Apostoł	Zapoznanie z powstaniem, strukturą i ustrojem Kościoła oraz jego rolą w historii zbawienia Przygotowywanie do świadomego i aktywnego udziału we wspólnocie Kościoła	Powstanie i przymioty Kościoła (E.2) Dzieło Jezusa Chrystusa i Jego wola misji w Kościele (A.13; E.2) Jezus zakłada Kościół: św. Paweł (E.2)	na podstawie tekstów biblijnych omawia etapy powstawania Kościoła (E.2.1), wyjaśnia pojęcia: <i>misje, misjonarz</i> (E.2.8), wskazuje najważniejsze fakty z życia świętych czasów apostołskich: św. Paweł (A.11.4; E.2.1), uzasadnia wartość świadectwa wiary w różnych sytuacjach życiowych (E.3.11),	daje świadectwo wiary (E.2.a), identyfikuje się ze wspólnotą Kościoła (E.2.b), odpowiedzialnie podejmuje zadania w życiu Kościoła, a zwłaszcza parafii (E.2.c), włącza się aktywnie w życie Kościoła (E.1.a), angażuje się we własny rozwój emocjonalny i społeczny (E.1.b).
42.	Biblijne obrazy Kościoła	Zapoznanie z powstaniem, strukturą i ustrojem Kościoła oraz jego rolą w historii zbawienia Przygotowywanie do świadomego i aktywnego udziału we wspólnocie Kościoła	Powstanie i przymioty Kościoła (E.2) Dzieło Jezusa Chrystusa i Jego wola misji w Kościele (A.13; E.2) Biblijne obrazy Kościoła (E.2) Historia Kościoła pielgrzymką wspólnoty wierzących – „my” w historii zbawienia (E.3)	charakteryzuje najważniejsze obrazy biblijne Kościoła (E.2.2), dokonyuje aktualizacji faktów związanych z poznawanymi wydarzeniami i postaciami Nowego Testamentu (A.13.16), podaje przykłady świadków wiary w konkretnych sytuacjach życiowych (E.1.8).	daje świadectwo wiary (E.2.a), identyfikuje się ze wspólnotą Kościoła (E.2.b), angażuje się we własny rozwój emocjonalny i społeczny (E.1.b).

43.	Bądź wierny	Przygotowywanie do świadomego i aktywnego udziału we wspólnocie Kościoła Wyjaśnienie treści i znaczenia przykazań kościelnych	Wiarygodność Kościoła i jego konieczność do zbawienia (E.2) Przykazania kościelne (E.2)	wymienia pięć przykazań kościelnych i omawia ich znaczenie (E.2.11), podaje możliwości włączenia się w życie Kościoła, a zwłaszcza wspólnoty diecezjalnej i parafialnej (E.2.12), uzasadnia wartość świadectwa wiary w różnych sytuacjach życiowych (E.3.11),	daje świadectwo wiary (E.2.a), chce wypełniać przykazania kościelne (E.2.d), odpowiedzialnie podejmuje zadania w życiu Kościoła, a zwłaszcza parafii (E.2.c), włącza się aktywnie w życie Kościoła (E.1.a), troszczy się o potrzeby Kościoła (E.2.e),
VII.	Poszli na cały świat				
44.	„Wy jesteście światłem świata”	Zapoznanie z życiem pierwszych wspólnot chrześcijańskich i ukazanie najważniejszych wydarzeń w historii Kościoła starożytnego Rozwijanie umiejętności analizowania wpływu chrześcijaństwa na dzieje ludzkości Kształtowanie postawy katolika świadomego bosko-ludzkiej rzeczywistości Kościoła i jego historii	Pierwsi chrześcijanie, prześladowania (E.3) Nasze apostołstwo (F.2)	na podstawie poznawanych dziejów Kościoła wskazuje na ciągłość działania Boga w dziejach świata i każdego człowieka oraz uzasadnia, że historia Kościoła jest świadectwem prowadzenia ludzi do zbawienia (E.3.1; E.3.11), omawia prześladowania chrześcijan w starożytności na podstawie świętego męczennika (E.3.2), opierając się na omawianych postaciach świętych i działalności Kościoła, podaje przykłady wpływu chrześcijaństwa na dzieje ludzkości (A.13.18).	stara się poznawać historię Kościoła i szuka swojego miejsca w jego misji (E.3.a), jest przekonany, że jego zaangażowanie ma wpływ na przyszłość Kościoła (E.3.b), modli się za biskupów, kapłanów, diakonów i za cały Kościół (E.3.c), wzoruje się na przykładach życia świętych (E.4.a), identyfikuje się ze wspólnotą Kościoła (E.2.b),

45.	Chrześcijańskie fundamenty Europy	<p>Zapoznanie z życiem pierwszych wspólnot chrześcijańskich i ukazanie najważniejszych wydarzeń w historii Kościoła średniowiecznego</p> <p>Rozwijanie umiejętności analizowania wpływu chrześcijaństwa na dzieje ludzkości</p> <p>Kształtowanie postawy katolika świadomego bosko-ludzkiej rzeczywistości Kościoła i jego historii</p>	<p>Rozprzestrzenianie się Ewangelii: rola Kościoła (w tym zakonów) w dziedzinie nauki, architektury, sztuki i życia codziennego (E.3; E.4; F.1):</p> <ul style="list-style-type: none"> - Działalność św. Cyryla i Metodego - Działalność świętego Benedykta i rola benedyktynów <p>Nasze apostołstwo (F.2)</p>	<p>na podstawie poznawanych dziejów Kościoła wskazuje na ciągłość działania Boga w dziejach świata i każdego człowieka oraz uzasadnia, że historia Kościoła jest świadectwem prowadzenia ludzi do zbawienia (E.3.1; E.3.11),</p> <p>opowiada o życiu i misji świętych Cyryla i Metodego (E.4.1), przedstawia rolę zakonów w dziejach starożytnej i średniowiecznej Europy: (benedyktyni) oraz znaczenie tych zakonów dzisiaj (E.3.3),</p> <p>opierając się na omawianych postaciach świętych i działalności Kościoła, podaje przykłady wpływu chrześcijaństwa na dzieje ludzkości (A.13.18).</p>	<p>stara się poznawać historię Kościoła i szuka swojego miejsca w jego misji (E.3.a),</p> <p>jest przekonany, że jego zaangażowanie ma wpływ na przyszłość Kościoła (E.3.b),</p> <p>modli się za biskupów, kapłanów, diakonów i za całą Kościół (E.3.c),</p> <p>wzoruje się na przykładach życia świętych (E.4.a),</p> <p>identyfikuje się ze wspólnotą Kościoła (E.2.b),</p> <p>modli się za osoby życia konsekrowanego (E.4.b),</p> <p>włącza się w różne formy pomocy misjom (F.1.a),</p> <p>angażuje się w dzieła misyjne (F.1.b),</p> <p>przejawia postawę misyjną (F.1.c),</p>
46.	Nieustanna odnowa	<p>Ukazanie najważniejszych wydarzeń w historii Kościoła średniowiecznego</p> <p>Rozwijanie umiejętności analizowania wpływu</p>	<p>- Smutne karty historii Kościoła: podziały (schizma Wschodnia, prawosławie) i wojny krzyżowe</p> <p>Nasze apostołstwo (F.2)</p>	<p>na podstawie poznawanych dziejów Kościoła wskazuje na ciągłość działania Boga w dziejach świata i każdego człowieka oraz uzasadnia, że historia Kościoła jest świadectwem prowadzenia ludzi do zbawienia (E.3.1; E.3.11),</p>	<p>stara się poznawać historię Kościoła i szuka swojego miejsca w jego misji (E.3.a),</p> <p>jest przekonany, że jego zaangażowanie ma wpływ na przyszłość Kościoła (E.3.b),</p> <p>identyfikuje się ze wspólnotą Kościoła (E.2.b),</p>

		<p>chrześcijaństwa na dzieje ludzkości</p> <p>Kształtowanie postawy katolika świadomego bosko-ludzkiej rzeczywistości Kościoła i jego historii</p>		<p>wyjaśnia bardzo ogólnie, co to jest prawosławie i czym różni się od Kościoła katolickiego (E.2.5), opierając się na omawianych postaciach świętych i działalności Kościoła, podaje przykłady wpływu chrześcijaństwa na dzieje ludzkości (A.13.18).</p>	<p>modli się za biskupów, kapłanów, diakonów i za cały Kościół (E.3.c),</p>
47.	Radosne ubóstwo	<p>Ukazanie najważniejszych wydarzeń w historii Kościoła średniowiecznego</p> <p>Rozwijanie umiejętności analizowania wpływu chrześcijaństwa na dzieje ludzkości</p> <p>Kształtowanie postawy katolika świadomego bosko-ludzkiej rzeczywistości Kościoła i jego historii</p>	<p>Rozprzestrzenianie się Ewangelii: rola Kościoła (w tym zakonów) w dziedzinie nauki, architektury, sztuki i życia codziennego (E.3; E.4; F.1):</p> <p>- Św. Franciszek – rola zakonów (franciszkanie)</p> <p>Nasze apostołstwo (F.2)</p>	<p>na podstawie poznawanych dziejów Kościoła wskazuje na ciągłość działania Boga w dziejach świata i każdego człowieka oraz uzasadnia, że historia Kościoła jest świadectwem prowadzenia ludzi do zbawienia (E.3.1; E.3.11), przedstawia rolę zakonów w dziejach średniowiecznej Europy: (franciszkanie) oraz znaczenie tych zakonów dzisiaj (E.3.3), opierając się na omawianych postaciach świętych i działalności Kościoła, podaje przykłady wpływu chrześcijaństwa na dzieje ludzkości (A.13.18).</p>	<p>stara się poznawać historię Kościoła i szuka swojego miejsca w jego misji (E.3.a), jest przekonany, że jego zaangażowanie ma wpływ na przyszłość Kościoła (E.3.b), modli się za biskupów, kapłanów, diakonów i za cały Kościół (E.3.c), wzoruje się na przykładach życia świętych (E.4.a), identyfikuje się ze wspólnotą Kościoła (E.2.b), modli się za osoby życia konsekrowanego (E.4.b),</p>
48.	Głosić Ewangelię słowem i przykładem życia	<p>Ukazanie najważniejszych wydarzeń w historii Kościoła średniowiecznego</p> <p>Rozwijanie umiejętności analizowania wpływu</p>	<p>Rozprzestrzenianie się Ewangelii: rola Kościoła (w tym zakonów) w dziedzinie nauki, architektury, sztuki i życia codziennego (E.3; E.4; F.1):</p>	<p>na podstawie poznawanych dziejów Kościoła wskazuje na ciągłość działania Boga w dziejach świata i każdego człowieka oraz uzasadnia, że historia Kościoła jest świadectwem prowadzenia ludzi do zbawienia (E.3.1; E.3.11),</p>	<p>stara się poznawać historię Kościoła i szuka swojego miejsca w jego misji (E.3.a), jest przekonany, że jego zaangażowanie ma wpływ na przyszłość Kościoła (E.3.b),</p>

		<p>chrześcijaństwa na dzieje ludzkości</p> <p>Kształtowanie postawy katolika świadomego bosko-ludzkiej rzeczywistości Kościoła i jego historii</p>	<p>- Św. Dominik – rola zakonów (dominikanie)</p> <p>Nasze apostołstwo (F.2)</p>	<p>przedstawia rolę zakonów w dziejach średniowiecznej Europy: (dominikanie) oraz znaczenie tych zakonów dzisiaj (E.3.3),</p> <p>opierając się na omawianych postaciach świętych i działalności Kościoła, podaje przykłady wpływu chrześcijaństwa na dzieje ludzkości (A.13.18).</p>	<p>modli się za biskupów, kapłanów, diakonów i za całą Kościół (E.3.c),</p> <p>wzoruje się na przykładach życia świętych (E.4.a),</p> <p>identyfikuje się ze wspólnotą Kościoła (E.2.b),</p> <p>modli się za osoby życia konsekrowanego (E.4.b),</p> <p>włącza się w różne formy pomocy misjom (F.1.a),</p> <p>angażuje się w dzieła misyjne (F.1.b),</p> <p>przejawia postawę misyjną (F.1.c),</p>
49.	„Gdy Ewangelia dotarła do naszego narodu...”	<p>Ukazanie najważniejszych wydarzeń w historii Kościoła starożytnego i średniowiecznego</p> <p>Rozwijanie umiejętności analizowania wpływu chrześcijaństwa na dzieje ludzkości</p> <p>Kształtowanie postawy katolika świadomego bosko-ludzkiej rzeczywistości Kościoła i jego historii</p>	<p>Rola Kościoła w życiu narodu polskiego (E.5):</p> <p>- Chrzest Polski, Mieszko wierzącym władcą, postać św. Wojciecha (Drzwi gnieźnieńskie)</p> <p>Nasze apostołstwo (F.2)</p>	<p>na podstawie poznawanych dziejów Kościoła wskazuje na ciągłość działania Boga w dziejach świata i każdego człowieka oraz uzasadnia, że historia Kościoła jest świadectwem prowadzenia ludzi do zbawienia (E.3.1; E.3.11),</p> <p>opisuje początki chrześcijaństwa w Polsce (E.5.1),</p> <p>przedstawia misję św. Wojciecha i znaczenie chrztu dla historii Polski (E.5.2),</p> <p>opierając się na omawianych postaciach świętych i działalności Kościoła, podaje przykłady wpływu</p>	<p>stara się poznawać historię Kościoła i szuka swojego miejsca w jego misji (E.3.a),</p> <p>jest przekonany, że jego zaangażowanie ma wpływ na przyszłość Kościoła (E.3.b),</p> <p>modli się za biskupów, kapłanów, diakonów i za całą Kościół (E.3.c),</p> <p>wzoruje się na przykładach życia świętych (E.4.a),</p> <p>identyfikuje się ze wspólnotą Kościoła (E.2.b),</p>

				chrześcijaństwa na dzieje ludzkości (A.13.18).	okazuje szacunek dla historii Kościoła w Polsce (E.5.a), kształtuje postawę patriotyzmu i odpowiedzialności za losy narodu (E.5.b), stara się naśladować przykład świętych polskich (E.5.c).
50.	Wierność Ewangelii w służbie Ojczyźnie	<p>Ukazanie najważniejszych wydarzeń w historii Kościoła średniowiecznego</p> <p>Rozwijanie umiejętności analizowania wpływu chrześcijaństwa na dzieje ludzkości</p> <p>Kształtowanie postawy katolika świadomego bosko-ludzkiej rzeczywistości Kościoła i jego historii</p>	<p>Rola Kościoła w życiu narodu polskiego (E.5):</p> <p>- Odpowiedzialność władzy i wierność Ewangelii – św. Stanisław</p> <p>Nasze apostołstwo (F.2)</p>	<p>na podstawie poznawanych dziejów Kościoła wskazuje na ciągłość działania Boga w dziejach świata i każdego człowieka oraz uzasadnia, że historia Kościoła jest świadectwem prowadzenia ludzi do zbawienia (E.3.1; E.3.11),</p> <p>prezentuje tzw. spór o św. Stanisława (E.5.3),</p> <p>opierając się na omawianych postaciach świętych i działalności Kościoła, podaje przykłady wpływu chrześcijaństwa na dzieje ludzkości (A.13.18).</p>	<p>stara się poznawać historię Kościoła i szuka swojego miejsca w jego misji (E.3.a),</p> <p>jest przekonany, że jego zaangażowanie ma wpływ na przyszłość Kościoła (E.3.b),</p> <p>modli się za biskupów, kapłanów, diakonów i za cały Kościół (E.3.c),</p> <p>wzoruje się na przykładach życia świętych (E.4.a),</p> <p>identyfikuje się ze wspólnotą Kościoła (E.2.b),</p> <p>okazuje szacunek dla historii Kościoła w Polsce (E.5.a),</p> <p>kształtuje postawę patriotyzmu i odpowiedzialności za losy narodu (E.5.b),</p> <p>stara się naśladować przykład świętych polskich (E.5.c).</p>

51.	Czyń, co widzisz	<p>Ukazanie najważniejszych wydarzeń w historii Kościoła średniowiecznego</p> <p>Rozwijanie umiejętności analizowania wpływu chrześcijaństwa na dzieje ludzkości</p> <p>Kształtowanie postawy katolika świadomego bosko-ludzkiej rzeczywistości Kościoła i jego historii</p>	<p>Rola Kościoła w życiu narodu polskiego (E.5):</p> <p>- Święta władczyni w służbie ludziom – św. Jadwiga Królowa</p> <p>Nasze apostołstwo (F.2)</p>	<p>na podstawie poznawanych dziejów Kościoła wskazuje na ciągłość działania Boga w dziejach świata i każdego człowieka oraz uzasadnia, że historia Kościoła jest świadectwem prowadzenia ludzi do zbawienia (E.3.1; E.3.11),</p> <p>przedstawia chrześcijaństwo czasów jagiellońskich (św. Jadwiga) (E.5.4), opierając się na omawianych postaciach świętych i działalności Kościoła, podaje przykłady wpływu chrześcijaństwa na dzieje ludzkości (A.13.18).</p>	<p>stara się poznawać historię Kościoła i szuka swojego miejsca w jego misji (E.3.a),</p> <p>jest przekonany, że jego zaangażowanie ma wpływ na przyszłość Kościoła (E.3.b),</p> <p>modli się za biskupów, kapłanów, diakonów i za cały Kościół (E.3.c),</p> <p>wzoruje się na przykładach życia świętych (E.4.a),</p> <p>identyfikuje się ze wspólnotą Kościoła (E.2.b),</p> <p>okazuje szacunek dla historii Kościoła w Polsce (E.5.a),</p> <p>kształtuje postawę patriotyzmu i odpowiedzialności za losy narodu (E.5.b),</p> <p>stara się naśladować przykład świętych polskich (E.5.c).</p>
VIII.	Dzieło Bożego zbawienia w liturgii				
52.	Do wyższych rzeczy jestem stworzony	<p>Pogłębianie rozumienia obchodów największych uroczystości i świąt w Kościele – święto św. Stanisława Kostki</p> <p>Prowadzenie do świadomego</p>	<p>Aktualizacja historii zbawienia w roku liturgicznym (B.2)</p> <p>Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych okresów, świąt oraz</p>	<p>wymienia i opisuje uroczystości roku liturgicznego: święto św. Stanisława Kostki (B.2.2; E.5.8),</p> <p>Charakteryzuje istotę świętych,</p>	<p>angażuje się w obchody roku liturgicznego (B.2.a),</p> <p>pogłębia własną pobożność (B.2.b),</p>

		uczestnictwa w obchodach roku liturgicznego	uroczystości roku liturgicznego: (B.2) - Św. Stanisława Kostki (B.2; E.5)		jednoczy się z Chrystusem w tajemnicach roku liturgicznego (B.2.c), podejmuje wysiłek, aby naśladować przykład świętych (B.2.d), ufa Bogu i stara się żyć w gotowości na przyjście Chrystusa (A.8.e),
53.	Żyć blisko Boga Różaniec	Zapoznanie z sensem obchodów roku liturgicznego i poszerzanie wiadomości na temat liturgii i modlitwy – miesiąc różańcowy Prowadzenie do świadomego uczestnictwa w obchodach roku liturgicznego	Aktualizacja historii zbawienia w roku liturgicznym (B.2) Zbawczy sens obchodów roku liturgicznego – struktura i znaczenie roku liturgicznego (B.1; B.2) Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych okresów, świąt oraz uroczystości roku liturgicznego: (B.2) - Różaniec – wzywianie i bliskość Matki (D.5)	charakteryzuje poszczególne okresy roku liturgicznego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina (B.2.1), zestawia wydarzenia biblijne ze zwyczajami religijnymi (A.10.6), wymienia i opisuje miesiące i święta maryjne (B.2.2; E.5.8), omawia liturgiczne i paraliturgiczne formy świętowania w poszczególnych okresach liturgicznych (B.2.3), Charakteryzuje istotę kultu Maryi, omawia praktyki ascetyczne w Kościele – modlitwa różańcowa (B.2.6).	angażuje się w obchody roku liturgicznego (B.2.a), pogłębia własną pobożność (B.2.b), jednoczy się z Chrystusem w tajemnicach roku liturgicznego (B.2.c), podejmuje wysiłek, aby naśladować przykład Maryi (B.2.d), ufa Bogu i stara się żyć w gotowości na przyjście Chrystusa (A.8.e),
54.	Jesteśmy sobie potrzebni Uroczystość Wszystkich Świętych i wspomnienie	Zapoznanie z sensem obchodów roku liturgicznego i	Aktualizacja historii zbawienia w roku liturgicznym (B.2)	charakteryzuje poszczególne okresy roku liturgicznego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania	angażuje się w obchody roku liturgicznego (B.2.a),

	wszystkich wiernych zmarłych	poszerzanie wiadomości na temat liturgii i modlitwy Pogłębianie rozumienia obchodów największych uroczystości i świąt w Kościele – Uroczystość Wszystkich Świętych i Dzień Zaduszny Prowadzenie do świadomego uczestnictwa w obchodach roku liturgicznego	Zbawczy sens obchodów roku liturgicznego – struktura i znaczenie roku liturgicznego (B.1; B.2) Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych świąt oraz uroczystości roku liturgicznego: (B.2) - Uroczystość Wszystkich Świętych - Dzień Zaduszny	Kościoła oraz życia chrześcijanina (B.2.1), wymienia i opisuje uroczystości i święta Pańskie: Uroczystość Wszystkich Świętych i Dzień Zaduszny (B.2.2; E.5.8), omawia liturgiczne i paraliturgiczne formy świętowania w poszczególnych okresach liturgicznych (B.2.3), Omawia praktyki ascetyczne w Kościele – modlitwa za zmarłych (B.2.6).	pogłębia własną pobożność (B.2.b), jednoczy się z Chrystusem w tajemnicach roku liturgicznego (B.2.c), ufa Bogu i stara się żyć w gotowości na przyjście Chrystusa (A.8.e), wierzy w zmartwychwstanie umarłych (A.8a), modli się za zmarłych (A.8.d),
55.	Czekać na Jezusa Chrystusa Adwent	Zapoznanie z sensem obchodów roku liturgicznego i poszerzanie wiadomości na temat liturgii i modlitwy Prowadzenie do świadomego uczestnictwa w obchodach roku liturgicznego - Adwent	Aktualizacja historii zbawienia w roku liturgicznym (B.2) Zbawczy sens obchodów roku liturgicznego – struktura i znaczenie roku liturgicznego (B.1; B.2) Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych okresów, świąt oraz uroczystości roku liturgicznego: (B.2) - Adwent (A.8; B.2)	charakteryzuje poszczególne okresy roku liturgicznego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina - Adwent (B.2.1), ukazuje związek wydarzeń biblijnych z rokiem liturgicznym, prawdami wiary i moralności chrześcijańskiej oraz życiem chrześcijanina (A.10.5), uzasadnia religijny wymiar okresu Adwentu, charakteryzuje istotę kultu Maryi, omawia praktyki ascetyczne w Kościele (B.2.6).	angażuje się w obchody roku liturgicznego (B.2.a), pogłębia własną pobożność (B.2.b), jednoczy się z Chrystusem w tajemnicach roku liturgicznego (B.2.c), podejmuje wysiłek, aby naśladować przykład Maryi (B.2.d) ufa Bogu i stara się żyć w gotowości na przyjście Chrystusa (A.8.e),

				zestawia wydarzenia biblijne ze zwyczajami religijnymi (A.10.6), omawia liturgiczne i paraliturgiczne formy świętowania w poszczególnych okresach liturgicznych (B.2.3).	
56.	Światłość w ciemności świeci Uroczystość Narodzenia Pańskiego	Zapoznanie z sensem obchodów roku liturgicznego i poszerzanie wiadomości na temat liturgii i modlitwy Pogłębianie rozumienia obchodów największych uroczystości i świąt w Kościele – Uroczystość Narodzenia Pańskiego Prowadzenie do świadomego uczestnictwa w obchodach roku liturgicznego	Aktualizacja historii zbawienia w roku liturgicznym (B.2) Zbawczy sens obchodów roku liturgicznego – struktura i znaczenie roku liturgicznego (B.1; B.2) Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych okresów, świąt oraz uroczystości roku liturgicznego: (B.2) - Boże Narodzenie (A.13; B.2)	charakteryzuje poszczególne okresy roku liturgicznego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina (B.2.1), ukazuje związek wydarzeń biblijnych z rokiem liturgicznym, prawdami wiary i moralności chrześcijańskiej oraz życiem chrześcijanina (A.10.5), zestawia wydarzenia biblijne ze zwyczajami religijnymi (A.10.6), wymienia i opisuje uroczystości i święta Pańskie – Boże Narodzenie (B.2.2; E.5.8), omawia liturgiczne i paraliturgiczne formy świętowania w poszczególnych okresach liturgicznych (B.2.3), uzasadnia religijny wymiar uroczystości Narodzenia Pańskiego oraz okresu Bożego Narodzenia omawia praktyki ascetyczne w Kościele (B.2.6).	angażuje się w obchody roku liturgicznego (B.2.a), pogłębia własną pobożność (B.2.b), jednoczy się z Chrystusem w tajemnicach roku liturgicznego (B.2.c), ufa Bogu i stara się żyć w gotowości na przyjście Chrystusa (A.8.e)

57.	Wielki Post – nawrócenie serca	<p>Zapoznanie z sensem obchodów roku liturgicznego i poszerzanie wiadomości na temat liturgii i modlitwy – Wielki Post</p> <p>Prowadzenie do świadomego uczestnictwa w obchodach roku liturgicznego</p> <p>Interpretacja wybranych przypowieści ewangelicznych i rozwijanie umiejętności analizowania wybranych perykop ewangelicznych</p>	<p>Aktualizacja historii zbawienia w roku liturgicznym (B.2)</p> <p>Zbawczy sens obchodów roku liturgicznego – struktura i znaczenie roku liturgicznego (B.1; B.2)</p> <p>Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych okresów roku liturgicznego: (B.2)</p> <p>- Wielki Post (B.2; D.1)</p> <p>- Przypowieści o królestwie Bożym – o siewcy: Mt 13, 3b-8;</p>	<p>charakteryzuje poszczególne okresy roku liturgicznego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina (B.2.1),</p> <p>ukazuje związek wydarzeń biblijnych z rokiem liturgicznym, prawdami wiary i moralności chrześcijańskiej oraz życiem chrześcijanina (A.10.5),</p> <p>zestawia wydarzenia biblijne ze zwyczajami religijnymi (A.10.6),</p> <p>omawia liturgiczne i paraliturgiczne formy świętowania w poszczególnych okresach liturgicznych (B.2.3),</p> <p>uzasadnia religijny wymiar okresu Wielkiego Postu,</p> <p>omawia praktyki ascetyczne w Kościele (B.2.6).</p>	<p>angażuje się w obchody roku liturgicznego (B.2.a),</p> <p>pogłębia własną pobożność (B.2.b),</p> <p>jednoczy się z Chrystusem w tajemnicach roku liturgicznego (B.2.c),</p> <p>pogłębia swoją więź z Chrystusem poprzez poznawanie Jego Osoby i nauczania (A.13.b),</p> <p>uważnie słucha i czyta słowo Boże (A.13.c),</p> <p>ufa Bogu i stara się żyć w gotowości na przyjście Chrystusa (A.8.e)</p>
58.	„Weselcie się!” Triduum Paschalne	<p>Zapoznanie z sensem obchodów roku liturgicznego i poszerzanie wiadomości na temat liturgii i modlitwy</p> <p>Pogłębianie rozumienia obchodów największych uroczystości i świąt w</p>	<p>Aktualizacja historii zbawienia w roku liturgicznym (B.2)</p> <p>Zbawczy sens obchodów roku liturgicznego – struktura i znaczenie roku liturgicznego (B.1; B.2)</p>	<p>charakteryzuje poszczególne okresy roku liturgicznego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina (B.2.1),</p> <p>ukazuje związek wydarzeń biblijnych z rokiem liturgicznym, prawdami wiary i moralności chrześcijańskiej oraz życiem chrześcijanina (A.10.5),</p>	<p>angażuje się w obchody roku liturgicznego (B.2.a),</p> <p>pogłębia własną pobożność (B.2.b),</p> <p>jednoczy się z Chrystusem w tajemnicach roku liturgicznego (B.2.c),</p> <p>ufa Bogu i stara się żyć w gotowości na przyjście Chrystusa (A.8.e)</p>

		<p>Kościoła – Triduum Paschalne</p> <p>Prowadzenie do świadomego uczestnictwa w obchodach roku liturgicznego</p>	<p>Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych okresów, świąt oraz uroczystości roku liturgicznego: (B.2)</p> <p>- Triduum Paschalne (A.6; A.13; B.2)</p>	<p>zestawia wydarzenia biblijne ze zwyczajami religijnymi (A.10.6), wymienia i opisuje uroczystości i święta Pańskie – Triduum Paschalne (B.2.2; E.5.8), omawia liturgiczne i paraliturgiczne formy świętowania w poszczególnych okresach liturgicznych (B.2.3), uzasadnia religijny wymiar uroczystości Zmartwychwstania Pańskiego</p> <p>omawia praktyki ascetyczne w Kościele (B.2.6).</p>	
59.	Uroczystość Zesłania Ducha Świętego	<p>Zapoznanie z sensem obchodów roku liturgicznego i poszerzanie wiadomości na temat liturgii i modlitwy</p> <p>Pogłębianie rozumienia obchodów największych uroczystości i świąt w Kościele – Uroczystość Zesłania Ducha Świętego</p> <p>Prowadzenie do świadomego uczestnictwa w</p>	<p>Aktualizacja historii zbawienia w roku liturgicznym (B.2)</p> <p>Zbawczy sens obchodów roku liturgicznego – struktura i znaczenie roku liturgicznego (B.1; B.2)</p> <p>Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych świąt oraz uroczystości roku liturgicznego: (B.2)</p> <p>- Zesłanie Ducha Świętego (A.14; B.2)</p>	<p>charakteryzuje poszczególne okresy roku liturgicznego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina (B.2.1),</p> <p>ukazuje związek wydarzeń biblijnych z rokiem liturgicznym, prawdami wiary i moralności chrześcijańskiej oraz życiem chrześcijanina (A.10.5),</p> <p>zestawia wydarzenia biblijne ze zwyczajami religijnymi (A.10.6), wymienia i opisuje uroczystości i święta Pańskie – Uroczystość Zesłania Ducha Świętego (B.2.2; E.5.8),</p>	<p>angażuje się w obchody roku liturgicznego (B.2.a),</p> <p>pogłębia własną pobożność (B.2.b),</p> <p>jednoczy się z Chrystusem w tajemnicach roku liturgicznego (B.2.c),</p> <p>ufa Bogu i stara się żyć w gotowości na przyjście Chrystusa (A.8.e)</p>

		obchodach roku liturgicznego		omawia liturgiczne i paraliturgiczne formy świętowania w poszczególnych okresach liturgicznych (B.2.3), uzasadnia religijny wymiar uroczystości Zesłania Ducha Świętego	
60.	Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa	Zapoznanie z sensem obchodów roku liturgicznego i poszerzanie wiadomości na temat liturgii i modlitwy Pogłębianie rozumienia obchodów największych uroczystości i świąt w Kościele – Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa Prowadzenie do świadomego uczestnictwa w obchodach roku liturgicznego	Zbawczy sens obchodów roku liturgicznego – struktura i znaczenie roku liturgicznego (B.1; B.2) Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych świąt oraz uroczystości roku liturgicznego: (B.2) - Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa (A.13; B.2; B.13)	charakteryzuje poszczególne okresy roku liturgicznego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina (B.2.1), wymienia i opisuje uroczystości i święta Pańskie: Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa (B.2.2; E.5.8), omawia liturgiczne i paraliturgiczne formy świętowania w poszczególnych okresach liturgicznych (B.2.3), omawia praktyki ascetyczne w Kościele (B.2.6).	angażuje się w obchody roku liturgicznego (B.2.a), pogłębia własną pobożność (B.2.b), jednoczy się z Chrystusem w tajemnicach roku liturgicznego (B.2.c), ufa Bogu i stara się żyć w gotowości na przyjście Chrystusa (A.8.e)
61.	Według Serca Twego Najświętsze Serce Pana Jezusa	Zapoznanie z sensem obchodów roku liturgicznego i poszerzanie wiadomości	Aktualizacja historii zbawienia w roku liturgicznym (B.2) Zbawczy sens obchodów roku	charakteryzuje poszczególne okresy roku liturgicznego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina (B.2.1),	angażuje się w obchody roku liturgicznego (B.2.a), pogłębia własną pobożność (B.2.b),

		<p>na temat liturgii i modlitwy</p> <p>Pogłębianie rozumienia obchodów największych uroczystości i świąt w Kościele – Uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa</p> <p>Prowadzenie do świadomego uczestnictwa w obchodach roku liturgicznego</p>	<p>liturgicznego – struktura i znaczenie roku liturgicznego (B.1; B.2)</p> <p>Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych świąt oraz uroczystości roku liturgicznego: (B.2)</p> <p>- Uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa (dziewięć pierwszych piątków miesiąca) (B.2)</p>	<p>ukazuje związek wydarzeń biblijnych z rokiem liturgicznym, prawdami wiary i moralności chrześcijańskiej oraz życiem chrześcijanina (A.10.5), wymienia i opisuje uroczystości i święta Pańskie – Uroczystość Serca Pana Jezusa (B.2.2; E.5.8), charakteryzuje istotę kultu Serca Pana Jezusa,</p> <p>omawia praktyki ascetyczne w Kościele (B.2.6).</p>	<p>jednoczy się z Chrystusem w tajemnicach roku liturgicznego (B.2.c),</p> <p>ufa Bogu i stara się żyć w gotowości na przyjście Chrystusa (A.8.e)</p> <p>kontynuuje praktykę pierwszych piątków miesiąca (B.2.e).</p>
--	--	--	--	---	---